

хотять знати її пароду, її його звичай, її навіть його мови, якою мають учити. Загалом учительованє стає не розсадником просвіти серед пароду — а поживою галанасір — Латачків. Ось таке думав нан отець і розказав жінці. Жінка пахмарила брови.

— То вона така тандита! Я уважала її інжинєровою і цілувала ся з нею на пискі — а вона жінка простого робітника?! І як вона сьміла мене обманути?!

Розсьміяв ся нан отець — але їмости не було до сьміху.

— Зараз завтра зірву з нею, най тільки зайде вона до мене! То відразу мож було пізнати, що вони такі — а тільки мене щось затуманило! Таж Біня вже при першій візиті мала подерту блузку під пахою, а стара вже від першого разу брехала, як справжня жінка простого робітника! І в хаті в них негустовню: жовта софа, бордо фотелі — а зелені застелки! Десь на ліцитаціях купували! Тандита! І що мене затуманило, що я відразу не сьпізнала ся на них?!

Махнув рукою нан-отець. І каже своїм звичасм:

— То все пусте! Не о то тут ходить! Сеж байка для мене, чия вона жінка та які у неї застелки — важне мені тло...

— Тло, тло!... Тобі все щось не так як у людей! Галю, Галю, ходи сюди, щось тобі оповім, будеш мати що до Геня (судженого) написати.

Нан-отець і не брав ся далі толкувати, — тут треба б було зачати від сегого року, щоб її батько толкував, не я — думав. Нані-матка розказувала тимчасом дощі, але тому що вона то вже переповідала тай що дощі було годі розказувати про 'романс' на-и Стасі із Латачком — тому змінила вона в дечім ту історію. І вийшло, що Латачкова отруїла першу жінку Латачка, змусила його, що мусів женити ся з нею, нотому і його мабуть згладіла зі сьвіта. А тепер ходить безкарно тай ще й чванить ся, що вона інжинєрова! Інжинєрова! Але палець божий її не мпне!

— Видно аж дуже добре, що вона його не любила, коли його отруїла — замітила Ганя. То все так, коли хтось не любить, а побереть ся, то з того мусить вийти трагедія. Я то